A Whole Different Animal

vystavující
:
Zbyněk Baladrán Josef Bolf Dalibor Chatrný Dominika Dobiášová
Igor Hosnedl Klára Hosnedlová Anna Hulačová Selmeci Kocka Jusko Olga Karlíková
Viktor Kopasz Alena Kotzmannová Eva Koťátková Dominik Lang Basim Magdy
Ján Mančuška Jaromír Novotný Ewa Partum Daniel Pitín Jirka Skála Jan Šerých
Michaela Thelenová Jiří Thýn Tomáš Vaněk

kurátorstvo
:
Laura Amann Marín jen kratochvil

26/9–14/11 2026

Znáte to, jak se říká, že si má člověk zapsat sny hned po probuzení, jinak je zapomene? No, tak přesně to zrovna dělám, protože už si nejsem jistá, co se doopravdy stalo a co jsem si pod parou silnejch léků na chřipku jednoduše vymyslela. V mém snu, totiž včera, konečně nastává ten velký den: dlouho očekávaná narozeninová oslava HK.**1** Jdu trochu pozdě a po cestě jsem už pro jistotu stihla skleničku, s mixem emocí, který mě od pandemie vlastně pořád neopustil: mírným děsem z vidiny sociální úzkosti a otravnejch small talků a zároveň něžným, radostným očekáváním objetí, smíchů a zase jednou pořádné nálože rozhovorů o té nekonečné existenciální krizi, který říkáme 21. století. Vstupuji do lehce zamlžené, přesto ještě energické atmosféry, pověsím klobouk – nebo možná celou hlavu – na hřebík**2** a vybírám si, kterou karnevalovou masku si nasadit. Na art eventech si vždycky připadám trochu jako dvorní šašek**3**, člověk nikdy neví, na koho narazíte: pravdomluvný, vtipálci, nebo smutný klauni, co rozdávají sebeironické vtipy jako karty při partičce**4**. Pak poprvé nakouknu do místnosti plné lidí a…odcházím. to nedám. ven. skrz okno. všímám si gravitaci popírající igelitky někde pod stropem.**5** americká krása zas a znovu. až na ten vítr, pamatuješ?. a kevina spaceyho už dnes nikam nepouštějí. Když už mluvíme o gayích ve skříni a o padlých hvězdách, přemýšlím, co tak může být místní gossip, zatímco je pozoruju, jak předstírají, že pozorují umění, a přitom většinou pozorují jeden druhého, a… …a právě v tu chvíli umělectvo vysvětluje zdvořile naslouchajícímu publiku, že pokročilý věk jejich otce znamená, že se na každém rodinném setkání dříve či později začne mluvit o válce a o konci světa, jak ho známe. „Jak se tedy člověk může radovat? Jak může zpívat písně o lásce a šťastných dnech, které přijdou, když se místnostmi valí samá chmura a šeď? A přece," pokračuje umělectvo ve svém prohlášení/přiznání, „musíme možná právě teď, víc než kdy jindy, pochopit, že radost a touha se staly formami odporu a protestu." Vidím, jak někteří obracejí oči v sloup**6**, jiní přikyvují a zbytek neví, jestli to umělectvo myslí vážně, nebo je to celé jen cynicismus. Vedle nich mezitím vyrostla juka**7** a celá sbírka napůl prázdných sklenic, šálků se stopami rtěnky, váz s čerstvými květinami a nejrůznějších karaf, lahví a dekantérů plných barevných tekutin – úplně fantastická krajina**8**. Přesouvám se do další místnosti a jako na potvoru… uvíznu ve víru myšlenek, flashbacků a těch nejpodivnějších obrazů, které mě vracejí do dob tak vzdálených, že už skoro zapomínám, že kdysi skutečně tvořily můj svět. eh. režim drama queen/ zfetovaná víla. neo a vědma a trinity a a a. ztracený mládí. nebo co. proč se vůbec někdy pokoušely dělat pokračování. někteří jsou pevně přesvědčeni o tom, že tohle je přesně náš dnešek. simulace. baterky – promiňte mi ten výraz – nasrat. světlo svíček**9**. slavnostní atmosféra. východ a západ v jednotě**10**. a v další místnosti znovu rozdělené11. tím nejsymboličtějším způsobem, jaký si lze představit. a naproti tomu válka, kvůli níž jsme začali pochybovat, kdo je vlastně impérium a kdo rebelové a jestli je mezitím vůbec rozdíl**12**. je mapa územím? je satel*it příte*l, nepřítel, nebo neviditelný drak chrlící plameny, kterého by se člověk měl pokušet znovu a znovu starosvětsky pokořit? starý dobrý naivní otázky ze starejch dobrejch jednodušších časů**13**. kočka moudře opustila místnost**14**. jak to tak kočky ostatně dělávají. a kam teď?… …nahoru, řekla bych. Ale nejdřív… mě nech popadnout dech… nebo si přepudrovat nos. „Curiosity killed the cat," zaslechnu někoho říct, škoda, že to v češtině nechává kočku stranou („Kdo je zvědavý, bude brzo starý")**15**. Mířím na toaletu; cestou procházím kuchyní a zahlédnu několik podivných želatinových útvarů. „Kdyby si člověk měl vybrat, které jídlo má nejblíž poezii, musel by to být Sulz," říkávala moje rakouská babička – hutný a přitom průhledný. A jak se tomu vlastně říká česky? Zapomněla jsem. sulc**16**. před jíst-meditovat-milovat bývalo láska-básně-mír, nebo to bylo spasení-sláva-čest? kdo ví, každé době, co její jest**17**. ať už napočítáš kolik let chceš, stejně je to vždycky dobrá zábava. beztak každým rokem mládneme. paralelní časovosti. a stejně jako v zrcadle v koupelně chválíme prázdnotu**18**. zpátky v kanceláři, kde věci zase říkají čau gravitaci: mraky**19** a hromady stříbra a zlata**20**, nahoru a dolů, horská dráha napříč desetiletími. všechno zalité nekonečným zrcadlením**21**… Dobře, začíná se mi trochu motat hlava, potřebuju čerstvý vzduch. Daří se mi uniknout pokusům o soustředěný rozhovory tím, že na různé lidi v místnosti nesměle mávám (nebo to aspoň předstírám) a vyrážím ven do zahrady. Nádech, výdech – počkej, to je myš? Představuju si vlastní verzi Ratatouille od Pixaru, jen místo krys jsou v ní myši a místo haute cuisine jde o současné umění a myši předvádějí pomalou, neohrabanou performance, v nichž používají pasti jako metafory kdovíčeho, šňupou kokain v miniaturních koupelnách a nekonečně se pachtí za tím, aby našly dost sýra na svůj další projekt. Mon Dieu, volá Země! Žižkove, máme problém!**22** A najednou jsem na nové planetě: v zahradním domku, bývalém skladu, nebo, jak se říká ve světě umění, v projekt_roomu. voilà. slunce vychází nad novým světem. nebo zapadá. nebo. kdo ví. slunce je architektonickým prvkem (sesterským k tomu dole) a zároveň prostorovým řešením pro výstavu. zvířata a jejich sběratelé**23** se k němu vydávají, zatímco pole sena**24** (nebo je to pšenice?) klidně a nehybně stojí uprostřed proměnlivých větrů, které se spojují a vytváří tornádo. na všechno dohlíží chlapec a kočka s milostivým výrazem, protějšek dívky se psem, která se znovu objevuje na zdech dole**25**. jen kamenná hlava**26** a nespočet závaží nás drží při zemi, zakotvují nás v realitě, a to už okvětní lístky diagonálně prchají**27** směrem k neznámým vesmírům vysoko nad hlavami, představami a platovými třídami. uh la la. tečky**28**. nechme to tečkám. žádné puntíky nejsou potřeba, aby se člověk uklidnil. à demain. děkuji. Dívám se na své ruce, levou i pravou, skoro jako bych si potřebovala ověřit, že tady opravdu jsem. a teď netuším jestli mi zmizelo v kabelce nějaký instalační náčiní.**29** Dost pravděpodobně jsem na té oslavě byla, ale tentokrát jsem se nechala táhnout od díla k dílu místo od člověka k člověku. Předstírejme, že to všechno byla pravda.

1 VIKTOR KOPASZ, *Identikit*, 2026, autorská kniha s příspěvky všech umělců zastoupených na výstavě, A4
2 KLÁRA HOSNEDLOVÁ, *bez názvu*, 2019, textil, 38 × 24 × 22 cm
3 DOMINIKA DOBIÁŠOVÁ, *Hostina*, 2026, akryl na plátně, bukový rám, 150 × 104 cm
4 ANNA HULAČOVÁ, *Šašek s toustovačem*, 2025, nerezová ocel, beton, kresba tužkou na plechu, 175 × 65 × 95 cm
5 TOMÁŠ VANĚK, *Particip 245*, 2026, plastový sáček, barva ve spreji, variabilní
6 IGOR HOSNEDL, *Oko*, 2026, autorské pigmenty, lepidlo a damarový lak na plátně, dřevěný rám, 100 × 70 cm
7 JÁN MANČUŠKA, *Yuka v rohu*, ze série *Bolí to, jenom když se směju*, 2003, nástěnná instalace, hřebíky, barevné šňůrky, kovový řetěz, 213 × 162,5 cm
8 DOMINIKA DOBIÁŠOVÁ, *Spolupráce je prospěšná*, 2022, sklo, kov, variabilní
9 DANIEL PITÍN, *After Party*, 2026, kombinovaná technika a olej na plátně, 110 × 90 cm
9 JIRKA SKÁLA, *Cesta za zdroji soucasné politické imaginace IV*, 2024, čb želatinově-stříbrný tisk, lesklý barytový papír Fomabrom Variant, 47 × 93 cm v rámu
11 EWA PARTUM, *East-West Shadow*, pohlednice na kartonu, 1984
12 ZBYNĚK BALADRÁN, *Synchronizace dějin sdružení pro výzkum a kolektivní praxi Display v Praze s válkou vedenou USA a jejich spojenci v Afganistánu v letech 2001–2021*, 2021, lightbox, barevný tisk na textilu, 50 × 200 cm
13 JAN ŠERÝCH, *O důslednosti vědy*, 2003, tisk na látce, 260 × 260 cm
14 DOMINIK LANG, *Kočka*, 2026, obdélníkový výřez, kočičí dvířka, 19,8 × 19,8 cm
15 BASIM MAGDY, *Curiosity Built Civilizations*, 2026, 4 x C-tisky na papíru Fujicolor Crystal Archive Pearl na dibondu, 35 × 187 cm
16 MICHAELA THELENOVÁ, *Klasiky*, 2016, digitální tisk, 47,5 × 62,5 cm
17 EWA PARTUM,
peace, 2001, akrylová barva, modrá rtěnka, lepenka, 20 × 26 cm
poem, 2001, akrylová barva, modrá rtěnka, lepenka, 20 × 26 cm
love, 2001, akrylová barva, červená rtěnka, lepenka, 20 × 26 cm
18 JIŘÍ THÝN, *Chvála prázdnoty*, 2025, barevná fotografie v kombinaci s digitální kresbou, digitální tisk na zrcadle, 40 × 30 cm
19 OLGA KARLÍKOVÁ, *Skřivan*, 1971, kombinovaná technika a olej na plátně, 146,5 × 112,5 cm, rámováno
20 SELMECI KOCKA JUSKO, *bez názvu (Úzké obydlí VI)*, 2026, eloxovaný hliník, hliníková fólie, 30 × 45 × 2 cm
21 ALENA KOTZMANNOVÁ, *bez názvu* ze série *Koule (Diskokoule)*, 2007, čb fotografie na dibondu, 100 × 150 cm
22 MICHAELA THELENOVÁ, *Růžová planeta*, 2026, tisk na látce, 100 × 170 cm
23 EVA KOŤÁTKOVÁ, *Sběratel zvířat*, 2026, textil, dřevo, provázek, keramika, 120 × 72 × 105 cm
24 ANNA HULAČOVÁ, *Sklizeň pšenice*, 2025, nerezová ocel, 135 × 100 × 55 cm
25 JOSEF BOLF, *bez názvu*, 2026, série čtyř kreseb uhlem na zeď, 23,5 × 17,5 cm
26 EVA KOŤÁTKOVÁ, *Sběratel idejí*, 2026, textil, dřevo, kámen, papír, provázek, 50 × 95 × 155 cm
27 JAROMÍR NOVOTNÝ, *bez názvu*, 2024, akryl na polyesterové tkanině, textil, papír, dřevo, plátno, 140 × 110 cm
28 DALIBOR CHATRNÝ, ze série *A deux mains (Kresba obouruč)*, 1986, tužka na papíře, 94 × 68,5 cm v rámu
29 DOMINIK LANG, *Dárek*, 2026, instalační nářadí, balicí papír, rozměry variabilní

Rádi bychom poděkovali všem, kteří s námi během uplynulých dvaceti let spolupracovali.

Milan Adamčiak
Laura Amman with Jen Kratochvil
Zbyněk Baladrán
Nina Beyer and John Miller
Max Berdych
Barnabás Bencsik
Cyril Blažo
Josef Bolf
Vjera Borozan
Veronika Bromová
Katya Buchatska
Lenka Bučilová
Ondřej Buddeus
Adam Christensen
Filip Cenek
Anezka Chalupová
Karel Císař
Michal Czanderle
Josef Dabering
Kajsa Dahlberg
Barbora Dayef
Viktor Diego
Tomáš Džadoň
Jürgen von Dückerhoff
Cevdet Erek
Jan Feiberg
František Fekete
Max Felice Helia
Christina Gigliotti
Františka Gilman
Tim Gilman
Sofie Gjuričová
Lenka Glisníková
Václav Glocer
Daniel Grúň
Julia Gryboś and Barbora Zentková
Sigurður Guðmundsson
Emma Hanzlíková
Tereza Havlíčková
Tereza Havlovicová
Vít Havránek
John Hill
Marek Hlaváč
Igor Hosnedl
Klára Hosnedlová
William Hunt
Anna Hulačová
Jindřiška Jabůrková
Zuzana Jakalová
Michal Jalůvka
Hana Janečková
Václav Janoščík
Edith Jeřábková
Tereza Jindrová
Tomáš Jirsa
Tobias Izsó
Nikolay Karabinovych
Olga Karlíková
Lenka Klodová
Jan Kolský
Tomáš Košťák
Jiří Kovanda
Alena Kotzmannová
Marie Kratochvílová
jen kratochvil
Adéla Kremplová
Caroline Krzyszton
Dominik Lang
Denisa Lehocká
Kris Lemsalu and Kyp Malone
Elisa R. Linn
Luca Lo Pinto
Marie Lukáčová
Karolina Majewska-Güde
Arthur Magrot
Dóra Mauer
César Martinez
Karolína Matušková
Vojtěch Märc
Martin Mazenec
Adam Mazur
Milan Mikuláštík
Pavlína Morganová
Vít Novák
Jolanta Nowaczyk
Jaromír Novotný
Si On
Ewa Partum
Veronika Pausová
Michal Pěchouček
Natalia Perkof
Daniel Pitín
Viktor Pivovarov
Martin Polák
Ondřej Polák
Jiří Příhoda
Přemysl Procházka
Jiří Ptáček
Pablo José Ramirez
Patrycja Rylko
Anna Ročňová
Tereza Rudolf
Adam Rýznar
Lou Lou Sainsbury
Maruša Sagadin
Sráč Sam
Jirka Skála
Eva Skopalová
Eva Slabá
Markéta Slaná
Noemi Smolik
Štěpánka Simlová
Markéta Stara
Branka Stipančić
Mladen Stilinović
Esther Stocker
Peles duo (Katharina Stöver & Barbara Wolff)
Tereza Stejskalová
Tereza Štětinová
Adam Štěch
Jan Šerých
Anna Sýsová
Tomáš Svoboda
Sofie Tobiášová
Dominika Trapp
Marie Tučková
Jan Vacek
Adam Vačkář
Pavel Vančát
Tomáš Vaněk
Petra Vargová
Vojtěch Veškrna
Markéta Vinglerová
Lenka Vítková
Jan Vítek
Jan Vosýnek
Lennart Wolff

a mnoho dalších

HUNT KASTNER